

א' דרוש ד' (ג) בענין ר"ה (ג) כבר נכתב אלנו ענינו
 ושם ביארנו בענין י"ב חדשי השנה
 כי מן תשרי עד ניסן הם ו"ק של הזכר ומלא כי אדר הוא החוט'
 שלו וניסן הוא מחובר כי הוא בחי' פה של הזכר ובחי' גולגולת
 של הנקבה והוא כי מן הבל היולא מפיו של הזכר נעשית הגולגול'
 של הנקבה נמלא כי ניסן מושיל לב' לו ולה ולכן מעבדין חדש אדר
 ולא חדש אחר לפי שאנו לריבין שיהיה החדש ההוא כבוד פה של
 הזכר ולכן לריך לקדש החדש כפה ולומר מקודש מקודש כמ"ש ז"ל
 ע"פ אשר תקראו אותם כזוהרם אדם כתיב והטעם. כי ע"י הבל פיו
 נעשה גולגולת שלה ואמנם ו' חדשים מניסן ועד תשרי הם ו"ק
 הנקבה ומלא כי אלו הוא חוטמא של הנקבה ותשרי הוא פה של
 הנקבה וגולגולת הזכר ואמנם נודע כי ר"ה אז הוא זמן שמאלו
 תחת (לראשי) ד' בתום ל' כנו' בס"ה והענין הוא כי יש ב' פסו'
 בשיר השיירס הא' הוא שמאלו תחת ראשי והב' הוא שמאלו תחת
 לראשי. והנה פ' הא' נאמר על זמן ר"ה כי הנה אז הוא הענין
 החיבוק ואמנם בימי החול עומדים איהו יעקב בגלגל דו"א ואיהי
 רחל כבוד דו"א ומלא כי שמאלו של ז"א שהיא גבו' שבו עומדת
 למעלה מראשה של רחל העומדת כבוד אצל ברה"ה עולים ב'
 יעקב ורחל ועומדים בגבו' דו"א שהוא שמאלו כמבואר אלנו
 כבוד תפלת ר"ה בעליה וא"כ עתה יכול ז"א לחבק לרחל ולהשי'
 שמאלו תחת ראשה ממש כי עד שם עלתה ראשה ולא גופא
 ואינו יכול לחבק גופא ועל זה נאמר שמאלו תחת ראשי ממש
 אצל הפי' הב' נאמר על החיבוק הנעש' בשבת וי"ט כי אז ז"א
 הם שווים בקומתם ממש וראשם שוים ואז הוא חיבוק יותר שלם
 כי שמאלו מחבק את שמאל שבה ממש ולא ראשה כמו ביום
 ר"ה וזמ"ש תחת לראשי כלומר תחת שמאלי אשר שם היה ברה"ה
 בחי' ראשי עממה אצל עתה אינו מקום ראשי אלא מקום שמאלי וזמ"ש
 לראשי בתום ל' כלומר תחת המקום שהיה שם ראשי תתי' בזמן
 הכריא' שאז יאל ראש הנקב' כנגד החזה של הזכר בין חסד לגבור'
 ב' זרועות גם אותיות לראשי הם ישראל לרמוז כי החיבוק הזה
 אינו מיעקב אלא מז"א עלמו הנקרא ישראל :

דרוש ה' ה' בענין השבת וי"ט וכבר ביארנו למעל'
 בענין השינוי והחילוק שיש בין השבת
 ליו"ט ולר"ה וע"ש ונבאר כאן ענינם בקיצור הנה שם נכתב'
 כי בבחי' היות שנוק' דו"א עולה ביום שבת בתפלת חזרת המוסף
 עד הכתר של או"א (ו) והיא שיה אלו עתה ממש בכל שיפור
 קומתו לכן קדושת השבת היא יותר גדולה מקדושת יו"ט (ו)
 אצל בבחי' כי ביום השבת היא מקבלת ההארה שלה ע"י ז"א
 לכן אין זה שלימות אלא משא"כ ברה"ה וי"ט שהיא והוא שוין
 ויוקין מבחר א' ואינה מקבלת הארת' ע"י. אצל להבין זה לריבין
 אנו להודיעך ענין זה (יא) דע כי כל הזווגים שיש בזו"ן שכולם
 לריך שזו"ן יקבלו שפע והארה מן ע"ס דא"א (יב) ובזה זה יוכלו
 להזדווג אצל אין כל הזווגים שוים כי הנה בימי החול אז
 הז"א מקבל הארתו מן הגלגל דא"א וכל בחינותיו של ז"א נכללין
 בקו הימין בגל' דא"א (יג) ומלכות מקבלת הארת' מן הסוד דא"א
 וכל בחי' נכללות בקו שמאלי הוד דא"א וע"כ אין זו"ן שוים כא'
 ובר"ה אז זו"ן משתמשין בכתר א' ר"ל ב' נכללים בגלגל דא"א
 וכולם מקבלים הארת' בהשואה א' ואין יחרון לזכר על הנקבה
 ובשבתות אז עולין זו"ן עד הכתר דא"א וזה נכלל באבא וזו
 נכללת באי' ואין ב' שוים בהשואה א' ולכן היא מקבל' הארת'
 ע"י וזהו הטעם שהשבת נקרא קדש ממש כמ"ש ושמתם את
 השבת כי קדש היא לכם אצל ה"ט נקרא מקראי קדש לפי שביו'
 שבת ז"א מקבל מן הקדש דא"א ונותן ע"י חלקה אל נוק' וממל'
 כי ז"א עלמו שהוא ביה' יום השבת נקרא קדש ממש אצל שאר
 הי"ט אינם עולים עד המקום שעלו ביום השבת אצל בכל יו"ט
 עולים כפי בחינתו כמ"ש ומלא כי זו"ן שניהם אינם מקבל' משם
 כמו בשבת ולכן הם מקראי קדש מוזמנים מן הקדש אצל אינם
 קדש ממש לא היא ולא הוא ובי"ט אינם עולים זו"ן כמו בשבת עד
 כתר או"א אלא כל יו"ט הוא משונה ומובדל מחבירו לפי בחי'
 בענין עליית זו"ן כמ"ש בסוף הדרוש של יום שבת בענין השינוי

שיש בין שבת ליו"ט ובין יו"ט לחבירו. ודע כי כפי בחי' עליית זו"ן
 באופן ההוא נכללין העולמות והענין הוא כי הנה ביו"ט של ר"ה
 עולין זו"ן יחד ב' בגבו' דא"א וב' נכללין שם ואפי' כל שאר הספי'
 אשר בא"א מגבו' שלו ולמטה כולם נעשין בחי' גבו' ועד"ז שאר
 היו"ט כל א' כפי בחי' (ט) ונבאר עתה עליית זו"ן ביום ר"ה
 הנה בר"ה ר"ה הראשונה נוק' דו"א היא ביהכל ק"ק דברי'
 (י) ובתפלת ערבית עול' עד מקום ספי' הגבו' שלה עלמה
 אשר בעו' האצילות ואז גם ז"א הוא עמה שם משתמשין בכתר
 א'. ובשחרית בתפילת לר"ה עולים הזכר והנקבה בספי'
 הגבורה של הזכר עלמו ובהזרה עולים שניהם בעמרא דגבו'
 אשר בדעת של הזכר עלמו. ודע כי לעולם כל בחי' חזרת תפילה
 היא כבוד חג"ה והם עולים למעלה בזכיה ובזמון. ובתפלת
 מוסף בלחש עולים שניהם בספי' הגבו' של א'. ובהזרה
 עולים שניהם בספי' הביני' של א' אצל אינם עולים בדעת שלה עד'
 מ"ש בחזרת תפילת שחרית והטעם הוא לפי שדעתן של נשים
 קלה ואין בהם בחי' דעת ולכן אינם עולים אלא בזכיה שבאי'
 כי הנה היא נמשכת מספי' הגבו' דא"א כנודע. ובמנחה
 בלחש שניהם הם למטה בספי' הגבו' של נוקבא דו"א כמו
 שחיו בחפי' ערבית. ובהזרה עולים שניהם בזכיה של הנקבה
 עלמה אשר היא ג"כ נמשכת מלד עמרא דגבו' כנודע וגם צוה
 שיך טעמא דלעיל שמה שאינם עולים בדעת שלה הוא כי אין
 לה דעת כי נשים דעתן קלה :

בר"ה ב' דר"ה הנה נכתב למעלה כי ביום א' דר"ה נסרין
 כל הגבו' שיש מן הכתר דו"א עד החזה שבו וכולם
 ניתנו בכתר שלה כי שם הוא מקומה כנגד אחורי הת"ת והנה
 כבר ה' חסדים נתפסו בז"א וכת ה"ג אשר מלד עמרא דגבו'
 שבה כבר הם מוזמנים שם להכלל בה כי אז מחיל עינים
 ומליאותם והם שם עדיין בכח בראשה. והנה בתפ' ערבית דליל
 ב' עולים ב' בדעת שלה בגבו' הב' דעמרא דגבו' שבה והיא אותה
 אשר אח"כ עתידה להתפשט בספי' הגבו' שבה :

ופעם אחת שמעתי ממוז"ל דרוש זה הנו' ויש בו קלם שינויים
 ואמרתיו לכתבם. בליל א' של ר"ה בתפילת ערבית
 אז זו"ן עומדים בספי' ההוד של ז"א עלמו האמנם להיות שאימ'
 מסתלקת מעל ז"א ונשאר יסן כבוד הדורמיטא כנ"ל בדרוש
 שקדם ולכן אין הנקבה מקבלת הארתה ע"י ז"א אלא מאימא
 עילאה ביהותה מחוץ דו"א ואמנם היא עומדת אז כבוד שלו והיא
 מקבל' שלה ע"י ואח"כ היא לוקח' ומקבל' ממנו בהיותו עומד
 כבוד שלו כנו'. ובשחרית בתפילת לר"ה שניהם בספי' הגבו'
 של א'. ובהזרה שניהם בעמרא דגבורה שדעתת שלו.
 ובתפלת המוסף בלחש שניהם בספי' ההוד דאימא.
 ובהזרה שניהם בספי' הגבו' דאימא :

דרוש ו' (א) מדבר בענין כונת העמידה בקיצור ואח"כ אחזור
 לבארים באורך בע"ה וז"ל ברוך הנה בחפי' יולד
 עד גאל ישראל העליו את המל' עד היכל ק"ק דבריאה והנה
 היא בבחי' נקו' א' כלולה מ' ואינה עדיין בבחי' פ' כי היא כבוד
 לבי ומעתי את עלמך מבלי היות בה בחי' פ' ועדיין אף בהיות'
 כבוד נקו' היתה חסרה ממנה בחי' הדעת שלה שהוא סוד ע"ב
 ק"ל כנודע. ולכן עתה אנו רואים לתת לה עתה במלת ברוך.
 וזה כונתו כי עתה ע"י ריבוי' דברכאן דאית בה בנקו' זו שנכללה
 בכל היכלותי' כנו' בס"ה בפי פקודי אשר לסיבה זו נק' ברוך.
 הנה גם אנו רומזים במלת ברוך אל יסוד דו"א הנקרא ברוך לפי
 שיורד בריבוי' דברכאן עילאין ונותן לה בחי' הדעת הנו' אשר
 הוא שם הויה שהוא בגי' כ"ו ובריבוי' הפשוט שהוא בגי' ע"ב ובריבוי'
 המלא במילוי אלפיין כזה יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא
 העולה בגי' ק"ל אשר ג' בחי' אלו הם הדעת שבה והם בגימ'
 כמנין ברוך שהם כ"ו ע"ב ק"ל. אמתה הנה עתה ניתן בה כח
 הכ"ב אמתון שיש ביסוד כנודע כדי שבתה הזה תוכל להעשות
 אח"כ בחי' פ' שלם וזהו תי' אמתה א"ת פ' כי היא סוד אות ה'
 תחתה ומשכין בה כ"ב אותיות שיש מן אלף ועד תיו שהם א"ת.
 גם

הגרות וביאורים: (א) א"ש עוד מלאחי דרוש קטן קרוב אל כל האמור ואכתוב אותו במקום הזה דרוש ד' ב' : (ב) מולתו : (ג) פ"ח פ"ד מר"ה : (ד) מלת בתוספת ל' יתא כתיבת יד : (ה) פ"ח פ"י משער ר"ה : (ו) הרב ש"ס הגיה אימא : (ז) פ' דכוי"ט אינו עולה בכתר דאימא רק עד תפלת הנגחה ולא במוסף. ש"ס : (ח) א"ש ז"ג בדרוש הזה נראה שהוא חילק עש דרוש העליון דשם כתב בחיל בגלגל דו"א ובאן כונת בגלגל דא"א וכן כהוד. ואפשר לפרש שהוא מדבר בכל קו דג"ה בין למעלה בין למטה : (ט) פ"ח פ"א מתפלת ר"ה : (י) עיין בה"ט ד"ע פ"ב ד"ה לריך [ו] לידע הקדמה כוללת שכל התפלות מר"ה עד יוה"כ וכלל הוא לתקן פור אר"י דספירת הגבורה דחדע לך דכל פרטי פרטות דספירת דאצילות תחשטין מריש עתיק עד (*) ע' עד אמת א' בעמור השני שיך ללאן

גם הכוין ב'אות ה' של אותה אל ה' אותיות מנלפ"ך הכפולות . יהודה עתה תכוין להעלות זאת הנק' של המל' עד מקום החזה דו"א באחריו במקום שהיתה שם הח' אלילותה :

אלהינו

עתה אנו ממשיכין כח ב'זו"ן כדי שעי"ב יחזרו אח"כ פכ"פ וזה נרמז במלת אל של אלהינו כו' זה בקיבור (א) עוד ירצה באורך הדרוש הזה וכוונתו היא מה שראוי לכוין בה ביום ר"ה בנפ"ו שחרית לבד והנה בתחל' נקדים לה הקדמה א' (ב) והיא כי אין שינוי וחילוק בין כונת ברכת אבות שבימי החול לימי ר"ה אלא בענין כונת הר"ו' שאנו מוסיפין לכוין ביום ר"ה בכל בחי' ובחי' בצרכת אבות כמו שהבאר אבל בכל שאר הכונו' הם שוים. ובעת הדבר הוא לפי שעתה הם ימי הדין והגבו' והי"ו וכו' הוא בנ"ו וכוונתו עתה אלה לבעל מציאותם אלא להמתיק ולבסס את הגבו' והר"ו האלו. ונתחיל בבאר הברכה. ב'רוך תכוין בזה כי גודע הוא במש"ל שבכרכו יורר אור עד סוף גאל ישראל העליון את המל' עד היכל ק"ק דבריאה הנה היא בבחי' נקו' א' כלולה מ' ואינה עדיין בבחי' פכ"י כי היא בסוד לכו' ומעטאי את עלמך וכוונתו עתה להעלותה עד מקום אלילותה שהוא כנגד החזה דו"א בסוד אב"א. ואח"כ נעשה אותה פכ"י שלם וכוונתו פכ"פ. והענין הוא כי ד' בחי' יש אל המל' כנ"ל בבאר משנת ד' ראשי שנים הם כו' הא' היא בחי' בסוד קשר של תפילין ש"ר תחת ד"ר ששה חב"ד דו"א ושם הניח' שורש א'. עוד יש לה שורש תחת תנ"ט דו"א ושם הוא מקום החזה. עוד יש לה שורש ג' תחת נה"ו דו"א תחת היסוד ושם הוא נקרא בסוד ה' אחרונה של הו"ה. עוד יש לה שורש ד' למטה בהיכל ק"ק דבריאה ושם היא בסוד נקו' א' כלולה מ' אבל אין בה בחי' פכ"י ואי נקרא שם אדני". וענין פכ"י חיי שרה בענין מערת המכפלה ותבין מה ענין ד' בחי' אלו היטב והנה כונתו עתה היא להעלות ולהמשיכ' אל שרשיה העליונים הד' אלו הנז' :

ונחזור

לבאר מלת ברוך הנה כונתו להמשיך בה בתחיל' בחי' דעת ק"ל דעת בחי' היותה עדיין נקו' כלולה מ' כי עדיין היתה חסרה מן הדעת ק"ל והמשיכה זו אנו ממשיכין אלי' מן היסוד דו"א הנק' ברוך. וגודע כי הדעת ק"ל שבה היא בחי' עטרא דגבו' מנ' עטרין אשר בדעת דו"א כי עטרא דחסד נחלקת לה' חסדים המתפשטים בה' קלוות דו"א מחסד עד הוד שבו ועטרא דגבורה הנחלקת לה' גבו' המתפשטות בה"ק שבנקבה מחסד עד הוד שבה. ואמנם עתה עדיין הם עומדות ביסוד דו"א ומשם נמשכת ויחסיט בדעת שבה ולכן לריך שתכוין במלת ברוך כי היא זו הנקו' של המלכות הנק' ברוך בכל הגוה ריבוי' דבראון שהם ההיכלות שלה שנקללו בה. וגם תכוין אל היסוד דו"א כי גם הוא נק' ברוך ומשם יורדת היתה עטרא דגבו' בנקו' הזו הנק' ברוך כנו' ועי"ב יש בה דעת ק"ל. ולריך שתכוין כי הנה בתח"י היא עטרא דגבו' היא הו"ה א' פשוטה שהיא בנ"ו כ"ו וכשניתנה בדעת של הנקבה מתחלקת לה' היות ששה ה"ג והם בנ"ו ק"ל הרי עתה בחי' כ"ו ק"ל ומסר ע"ב לתשלוש ברוך וזה ענינם. הנה תכוין אח"כ כי המל' ב'היות' בסוד נקו' א' אין בה רק ג' קוים והיא ג' לילין בנ"ו כי חב"ד שלה נכללת בחג"ת שבה. וגם נה"ו שבה נכללת בחג"ת שלה וגמלא שאין בה רק הוראת ג' קוים ולכן אפי' שאלו ה"ג ששה ה' היות אשר בדעת שבה הם עמידות להתפשט בה אחר היותה בחי' פכ"י בה' קלוותיה שהם מחסד עד הוד שבה עכ"ל כיון שעתה היא נקו' א' בלבד אשר לכן אין בה רק הוראת גילוי ג' קוים בלבד כנו' לכן אין מתפשטות בה רק ג' ההו"ה מן ה"ג בחג"ת שלה וז' היות האחרות אינם מתפשטות עדיין. והנה ענין התפשטות הזה הוא כי מה שהיה שד עתה בדעת שבה בבחי' ד' אותיות הויה הם עתה בדרך התפשטות הוה י"ה י"ה י"ה י"ה שהוא ענין ריבוי' הויה שהוא בנ"ו ע"ב והרי עתה הם ג' בחי' כו' ע"ב ק"ל ששה בנ"ו ברוך. ובעת ב'ארנו לעיל כי בכל בחי' ובחי' לריך לכוין בחי' ר"ו. והנה הר"ו שלריך לכוין בכאן הוא בסוד ג' הויות הנז' המתפשטות בחג"ת שלה כנודע אשר כל א' מהם היא בנ"ו ע"ב כנו' והנה ג"פ ע"ב הם ר"ו ג' תכוין אל ר"ו ב' באופן אחר. והוא כי תכוין במלת ברוך שהוא בנ"ו ר"ו ועוד י"ב והנה הר"ו הם ג"פ ע"ב הנז' והי"ב הם י"ב אותיות שבמילוי אדני' במילואו כזה אלק דלת נון יוד. והנה הר"ו הזה נמשך במל' הנק' אדני'

כי כבר נודע לעיל כי שורש המל' היא תחת היסוד ושם עומד' בסוד ה' אחרו' של הויה אבל ב'היותה בבחי' בבחי' נקו' נקו' שם אדני' והרי נתבאר ב' בחי' ר"ו. והנה עד עתה נתבאר בבחי' המתפשטות בנקו' הויה ועתה לריך לכוין ע"י מי נמשכין אלו ההארו' וענין כונה זו היא בסוד ב' הכריעו' שלריך לכרוע במלת ברוך אתה כמבואר באורך בצרכת אבות דפכ"י שחרית. וסנה הכריעו' הא' היא לכרוע הגוף לבדו במלת ברוך והכריעו' הב' היא לכרוע במלת אתה הראש כנו' בווהר דב'אתה גמין רישא וכוונת אלו הכריעות הוא. דע כי ז"א יש בו הו"ה א' שלימה הכולל את כולו והנה במלת ברוך תכוין בכריעה הויה של גוף להוריד בתחלה ו' לגבו' ה' תתאה להאריעה ולתת בה כח שמוכל המל' הנקרא אדני' ב'היותה בסוד נקו' בבריאה להעלות למע' וזו ה' הנק' ה' תתאה של הויה העומדת תחת היסוד דו"א. והנה בחי' הר"ו שלריך לכוין בזה הוא זה כי ב' אותיות ו"ה הנז' נעשים ר"ו באופן זה כי יורר אות ה' ר"ו ועם אות ה' הרי ר"ו. וענין ר"ו הוא זה ג' הויות דמלוי ס"ג ועם י' אותיות המילוי הרי ע"ג והנה ג"פ ע"ג הם ר"ו כי הא' המארתת בכל הויה מהם הוא בחי' הכללות שבה ותכוין כי ג' הויות אלו נמשכות מאות א' מאתיה דמילוי הויה שבבחי' ותכוין כי גם א' יורה הוא יו"ד כזה א

אתה

עתה לריך לכוין כי אחר שבאר נמשך בה בחי' דעת ק"ל ב'היותו עדיין בסוד נקוד' אנו לריכין לתת בה כח לעשות פכ"י שלם אח"כ והנה אין הפכ"י נעשה אלא ע"י האותו' כנודע ולכן תכוין בכריעו' הראש אשר במלת אתה להוריד לה כ"ו אותיות שהם כ"ב דא"ב וה' היותיות של מנלפ"ך מן היסוד דו"א כנודע כי כל האותיות הם ביסוד הנק' ברוך בסוד נגילה ושמח' כך זהו ענין מלת אתה א"ת ה' כי א"ת הם כ"ב אהוון שיש מן א' עד ת"ו בא"ב ואות ה' הם ה' אותיות מנלפ"ך היותיות וענין הר"ו שיש עתה הם ג"פ ר"ו כמ"ס. הא' הוא כי תכוין כי אתה הוא בנ"ו ת"ו כמנין ר"ו לפ"ך והענין הוא כי כונתו הוא להמתיק את המנלפ"ך של המל' ע"י הורדת זה המנלפ"ך הרמוז בה' של אתה כנו' ואמנם ב' הגבו' הנרמוזת בב' אותיות מ"ן שבמנלפ"ך דמל' כבר נתמחקו במלת ופי' יגיד שתהלק כנ"ל בתפלת שחרית דחול כי פ' הוא בנ"ו מ"ן ולכן א"ל עתה להמתיק ולבסס אלא ג' גבו' לפ"ך. והנה בארנו כי אתה הוא בחי' ר"ו לפ"ך והנה הר"ו הם בחי' הכ"ב אהוון הנרמוזים בא"ת מן אתה והלפ"ך הם רמוזים ב' של אתה. וענין היות הכ"ב אהוון בחי' ר"ו הוא באופן זה כי הנה כל אות מהכ"ב אהוון כלולה מ"ס והם עשר פעמים כ"ב הם ר"ך ולהיות כי מספר ר"ך הוא ענין רכות ורחמים ולא קושי הדין לכן לריך לסלק מהם ד' אותיות וישארו ר"ו שהוא כמנין גבו' והר' אותיות האלו שנספר הם ד' אותיות גיכ"ק השרשו' בלבד פ"י כי כבר נח"ל כי כל אות כלולה מ"ס והנה הם מ' אותיות ג' ואין אנו מסירין רק ד' אותיות גיכ"ק השרשו' בלבד ועטם למה אנו מסירים ד' אותיות אלו ולא אחרות וגם ארך אלו הם ר"ך ורחמים יותר מן האחרו' הענין הוא זה כי הנה כ"ב אותיות נמשכות מן חמש מולאות הפה כנודע והנה הם גולרים מן חיבור הדין והגרון שהם בחי' חו"ב והנה אותיות גיכ"ק הם אותיות הדין שהם חכמה ומשם נתפשטו כל שאר האותיות ויחסיט בגרון שהוא בינ' ולפי שחכמ' הוא רחמים גמורים אין להכניס אותיות שהם גיכ"ק במנין לפי שיתבטלו הדין לגמרי ואין כונתו לבטלם אלא להמתיקם ולבססם בלבד. ואמנם ענין אותיות לפ"ך א"ס תחבר עמהם הויה אחת פשוטה העולה בנ"ו כ"ו י"ה הכל ר"ו אחד ב'אות ה' של אתה. אמנם שני ר"ו הנזכר הם רמוזים בשתי אותיות א"ת של אתה בבחי' יורס ופכה הם ב' ר"ו אחד באות א' של אתה בבחי' יורס ופכה הם ב' ר"ו אחד ב' ר"ו ריש גס ת' היא יורר ר"ו כזה ת' הרי הם ב' ר"ו הא' הוא כנגד כ"ב אותיות א"ב והא' כנגד אותיות לפ"ך. והר"ו הנז' הוא בהחברות הכ"ב אהוון וה' אותיות מנלפ"ך בחיבור א' ולכן לריך ליייר מלת אתה בליור אחיה בזה האופן א"ה של אתה הם א"ה של אה"ה אבל אות ת' של אתה יורה הוא ר"ו כנ"ל והנה הר' והואו של הת' הנז' הם יורר ד' והיא ה' א' ועם אות יוד של הת"ו שבסופה הרי י"ה של אהיה

הגרות וביאורים : סוף עשה וכולם מתלכדים זה נחוד זה באופן זה כל כתיבם דל פרטי פרטי דלעילוי המתפשטין כל לורך אפי"ט מתלכדים זה נחוד זה וכן ספירת החכמה כיוולא באופן דהעשר ספירות מתפשטים לפשרה פשמים אפי"ט אפי"ט דעתר ועליו מלביט אפי"ט דהקמה ועליו אפי"ט דבינה ועליו אפי"ט דחסד ועליו אפי"ט דגמולה וכיוולא בכל השאר והנה באלו התיבם דר"ה עד יוה"כ עסקנו באפי"ט דבינה והנה כן ב"ה שהוא כשרתו הולך ממש בכל פרטי לריך לכוון כל כונת ומירות ויורר שהוא חיון אפי"ט דבינה ר"ל בינות דגמולה דו"ק דו"א דישמ"ח אשם כל תפלות הוא [הקמה וז' בענין עמדה דתפלת שחרית דר"ה כתב הרב זל"ה שהיא כשרת דחול ממש ואין ביניהם הפרש כלל אלא בחי' הר"ו לבד וז"ע גדול כי נראה שהפרש גדול ביניהם שחיל הנוקבא עולה בכריעות וברכה אינו עולה אלא בוקיפית. והם עולה בוקיפית עד החזה והבא עד הכתר] וענין חו"מ דקס"ב פ"ב ד"ה הנה כמננו ודקמ"ה פ"ב ד"ה והנה היה אומר : א) כפס"ט תטסם והם בנ"ו מ' :

הא"ה ותכוין כי ת' זו של אלה היא ר"ח א' ותכוין כי זה הרי"ו
הוא בחי' שם אה"ה אשר הוא בגי' כ"א וכל א' (א) כלול מ"י הרי
י"פ כ"א הרי ר"ב וס' ו' אותיות שבמילוי אה"ה זולת ד' אותיות'
הפשוטות הרי ר"ו והרי נבארו ג"פ ר"ו במלת אלה. ועתה
נכוין ע"י מי נמשך כל הגו' והוא כי עת' בכריס' ב' שבמלת אלה
שהיא כריעת הראש לריך לכוונ' י' לגבי ה' א' אשר ב' אותיות
י"ה האלו הם בחי' חו"ב דו"א עלמנו כדעת. והנה ב' אותיות של
י"ה הם סוד ר"ו אם תלייר אות ה' בליור כזה ר"ו ועם ה' הרי
ר"ו. ותכוין בענין זה הרי"ו הגו' שהם ג' היות דע"ב דיווין והנה
ג"פ ע"ב הם ר"ו ואמנם ג' היות אלו נמשכות מן אות א' של
איהיה במילוי יודין שבצינה ותכוין כי גם א' היא לורה ר"ו כזה
א. והנה ביארנו כי לריך לבין בה"פ ר"ו בזה האופן ב' ר"ו
במלת ברוך לפי שהב' האחרים שרמזו בענין הכריע' הם הם
הב' ר"ו שרמזו במלת ברוך וג' ר"ו במלת אלה כג"ל הרי הם
ה"פ ר"ו. והכוונ' היא שתכוין כי ע"י ה' הרי"ו האלו יש כח במל'
לעלות אח"כ ע"י ב' זקופות ה' עליות בה' מקומות אשר כ"א מהם
הוא סוד שם יאהדוניה הגו' בכ"ה התי' ד' ל' ע"ב ואלו הם
יאהדוניה" א' במל' שתחת היסוד. יאהדוניה" ב' ביסוד עלמנו.
יאהדוניה" ג' בגלגל יהוד יהו"ה בגלגל ודג"ל בזהו. יאהדוניה" ד'
בתי"ס. יאהדוניה" ה' בחו"ג יהו"ה בחסד אדני' בגבו' והרי הם ה'
מקומות ש"א שבהם עולה הנקו"ם עליות. ה' מהן הם מן החי
ולמטה בז"א ע"י זקופה א' ה' לגבי ו' עליות ה' בחו"ג על י'
זקופה ב' ה' לגבי י' כמו שבהאר למטה שאי' עולי' אלא ע"י
הזקופות וכל זאת הכונה אשר בכריעו' אינה רק הכנה לתת בה
כח שפעלה עליו אלו אח"כ ע"י הזקופ' וע"ש למטה וכל עליות אלו
הם בסוד אב"א ובעת' היותה עדיין נקו' קטנה בלי פרטוף:

ונחזור עתה לבאר ענין הכריעות של י' לגבי ה' ו' לגבי
ה' מה ענינה דע כי י' הכתר (א) יש בו תר"ך
אורות כמנין כתר ונתקיים לחלוצין חזיין נשארין לעלמו וחזיין
ניתנין באו"א והם ש"י אורות קב"ה אורות לבשר וקב"ה לא'
ו"ם קנה חכמה קנה בינה כו' האמנם אעפ"י שתלקה הם קב"ה
אורות לריך להוסיף לה ו' אורות אחרים כדי שיהיה בה כח
להאיל את ז"א (ט) הכולל ו"ק וגמאל כי יש בה קס"א אורות
ו"ם שם אהיה במילוי יודין אשר באי' העולה קס"א. והנה
אלו ה"ש אורות שנתון הכתר לאו"א הם הם הש"ך גילויין דבוליא
דקרדיוטחא והם הם ג"כ ענין ל"ב אלהים דמעש' בראש"י כי
לסיחס בחי' דין ויגלוין נקראים אלהים והם הם ל"ב מתי' חכמה
הנקרא ל"ב אלהים כי הגה כל נתיב מאלו כלול מ"ים הרי
עשרה פעמים ל"ב הם ש"ך כמנין ש"ך גילויין הגו' וגמאל כי
הם מתחלקים י"ו נתיבות באב"א וי"ו נתי' באי' (י)

והנה גם בזו"ן יש ל"ב נתי' נחלקים (ח) י"ו בז"א וי"ו בנזק'
ובזה נבוא אל ביאור י' לגבי ה' ו' לגבי ה'. ונתחיל מן
ו' לגבי ה' שהיא כריעה א' כי הנה ה' תתאה לורה הוא כך כי
בתחלה נעשה בה קו א' והוא א"ו ו' א' משוכה ברוחב וממנה
מתפשט ו' אחרת זקופה מעומד וב' ויין אלו מתחברים ונעשים
אות ד' שבליור ה' וענין ב' ויין אלו הם סוד י"ב נתי' ואת ו'
אחרת התלויה תחת אות ד' שהי' ע"ה ה' האמנם היא ו' זעירא בלי
ראש ולורה אות י' א' גמאל שהיה הם ל"ב נתיבות י"ו של חלק
ועוד ו' היתירים הם שניתוספו בה כדי לתת בה כח ולהאיל את שית
היכלין אשר למטה ממנה ולכן אנו מורידין ואלו לגבי ה"א תתאה
והכוונה היא לתת בה כח ע"י אות ו' ואלו זה להוליח את שית היכלין
דתחותה והנה גם ה' עילאה היא כך, ולהבין זה לריך שדע
מ"ש בכ"ה ב' ויקרא בד' י"א ע"ב בענין ה' כתיבת שם ההויה
וע"ש איך בתתי' לריך לזייר בה' אות י' א' והוא סוד העוקף
שבחמורי ה"א ואת"כ ממנה מתפשטין ב' ויין שהם ו' משוכה
ברוחב וו' אחרת זקופה מעומד בקו ימין כזה הרי הם י' וב' ויין'
שהם בגי' כ"ב והם בגי' כ"ב נתיבות אשר בה י' של חלק
וששה היתירים הם שניתוספו לה להאיל את ז"א כלול מו"ק
הגרמז באות ו' שלשתהלו' בקו שמאל של אות ה' כי ו' זו ורת
ו' ואינה ורת יוד כמו ה' תתאה כג"ל. והנה לפי שבנתיבו עתה
לשפוטת בחי' ר"ו שהוא כשגלייר ורת ה' בליור ר"ו כזה ה'
וגמאל כי אותה ה' שבזקוף אחורי ההא אינה שם עתה ולכן
אנו לריכים להוריד יוד לגבי ה' זו כדי לתקן הדינין אשר בה
שהם בסוד ר"ו כנו'. וגמאל כי תכלית כל הגו' תכוין להוריד י'
של הויה שבז"א וזיוד זו נכללת הויה א' שלמה ולהוריד אל אות
א' של אדני' כדי להעלות' עד החזה וג' אותיות דני' נכללין
באות א' של אדני' ואינם ניכרים שם ותכוין כי יורד שם אה"ה
דיווין והא' זו של אדני' נעשית שם אהיה דאלפין וזהו
כללות ב' תיבות ברוך אלה. ותכוין כי ה"פ שם יאהדוניה" הג"ל
הם בגי' תנ"ה והוא סוד אשר הנה הודך על השמים גם ר"ת
אשר תנ"ה הודך הוא אותיות אלה והענין הוא כמש"ל כי תו'
אלה לריך לזיירה בליור אהיה והנה כשתמלא שם אה"ה הזה
בג' מלויין שבו שהן יודין שהן אלפין יהיו בגי' תנ"ה. ותכוין
כי על ידי אלו המלויון דאה"ה העולים בגימטריא תנ"ה ה' וכלו
הנקב' בה' שמות יאהדוניה" הג"ל שהם ג"כ בגי' תנ"ה. ותכוין
כי ה"פ יהו"ה הם סוד ק"ל וה"פ אדני' הם שכ"ה גילויין הג"ל
והרי כי כל בחי' הדינים הם מתמתקים ועולים למע'. גם תכוין
כי ד' מקומות של יאהדוניה" שהוא עד החזה מתחל לעילי' הם
עולים ע"י ה' לגבי ו' שבזקופה א' והמקום ה' של יהו"ה אדני'
שבחו"ג הוא ע"י ה' לגבי ו' של זקופה הב' כי אין עלייה כלל
בזמן הכריעות אלא אח"כ ע"י הזקופה כמ"ש עתה והוא כי
לריך שדע כי כל אלו הכוונות הם הכוונות לתת בה כח כדי
שיוכל אח"כ לעלות הטליות הגו' ע"י זקופות כי עתה על ידי
הכריעות איני עולי' כלל וזכור זה היטב (א) אל תטעה. ועתה על
אלו הבחינו' שהורדנו ע"י הכריעות לריך להעלות ולזקוף אותם ע"י
הזקופות אשר בשם ההויה של הויה וזה ענינה :

דע כי הנה עתה אות א' של אדני' עולה ע"י י' של הויה כג"ל
בסוד הכריעו' ו"ם כל הזקוף זוקף בשם ותמי' תכוין כי
ב' ג

ועתה לריך לבאר איך נרמזים ה"פ ר"ו הגו' בה' שמות
יאהדוניה" הגו' הנה מקום הא' שהוא המל' שתחת היסוד
דו"א יש שם יאהדוניה" שהיא בגי' ל"א גם יש בה שם אדני'
בכריעו' כזה א' א' אדני' אדני' שהוא בגי' קכ"ו והנה ל"א וקכ"ו
הם ר"ו ע"ה. אח"כ עולה ביסוד והנה נודע כי ו' שפתי בינה
הם והם נחלקים כ"ה בז"א וכה' בנזק' והביאור הוא כי בז"א
ניתנין ה"א וכל חסד כלול מכל התי' הרי הם כ"ה חסדים ונזק'
ניתנין ה"א וכל גבורה כלולה מכל התי' הרי הם כ"ה גבורה ונזק'
הם (ג' כ"ב) גם לריך שדע כי בכל בחי' דו"א מו"ת יש
כ"ה חוץ מן הת"ת (ד) והוא כי בדעת יש כ"ה ובחסד יש כ"ה
וגבי' כ"ה ובגלגל כ"ה ובחוד כ"ה וביסוד כ"ה ובמל' שביסוד
כ"ה אבל בת"ה לא יש כ"ה לפי ששם נשלים היסוד של א'
כדודע ולכן הם למע' בדעת שלו. עוד טעם אחר והוא לפי שבחי'
היה ז"א מן ו"ק בלבד וכ"א מהם היה כלול מגו"ן ש"ב ואח"כ
נתחלק כ"א מהם לב' ונעשו כ"ה וכ"ה כיוד החסד נחלק חלו
לתחמה וחלו לחסד והרי כ"ה כ"ה וכן הגבו' נחלק' לבינה וגבו'
הרי כ"ה כ"ה וכן התת' נתחלק לדעת ולת"ה הרי כ"ה כ"ה :

ונחזור לענין א' כי הנה יש בו ביסוד שם יאהדוניה" שהוא
בגי' ל"א ונודע כי הוא כולל את ה"ק ולוקח ה"פ
כ"ה של החו"ג והנה"ו הם קכ"ה הרי ר"ו. ואח"כ עולה בגלגל חוד
ויש בו הויה"ה בגלגל ודג"ל בזהו ולוקח ה"פ כ"ה של הדעת חו"ג
כ"ה (ה) הם קכ"ה ועם יאהדוניה" הרי ר"ו. אח"כ עולה בת"ה ויש בו
שם יאהדוניה" שהוא בגי' ל"א עו' יש בו ג' היות דע"ב ס"ג
מ"ה הכלולות בו ובכל הויה מהם יש מ"ב אותיות בפשו' ובמילוי
ובמילוי המילוי והנה ג"פ מ"ב הם קכ"ו ועם ל"א הגו' הרי ר"ו
ע"ה. אח"כ עולה בחו"ג ויש בהם שם יאהדוניה" שהוא ל"א
לוקחים ה"פ כ"ה בהם חו"ב ודח"ג שהם בגי' קכ"ה ועם ל"א
הרי ר"ו וגמאל כי בג' מקומות בלבד לקחנו בחי' ה"פ כ"ה
והם א' ביסוד והב' בגלגל (ו) והג' בחו"ג אבל בעלות' בב' מקומות
הם"א והמל' שבזקוף לא לתחוסם שבת"ת ובמל' שבזקוף אין
הרי"ו שלהם נעשה ע"י בחי' הכ"ה הגו' וגמאל כי ג"פ קכ"ה
שים בג' מקומו' הגו' הם בגי' ע"ה והוא בחי' המלכו' העולה
שם הגק' ע"ה כדודע בס"ה ה' ה"ט בסוד מול שעה גורם
גם תמאל כי בשעה יש תחר"פ חלקים כדודע והם ה"פ ר"ו הגו'
שלוקחמם המל' והם בגי' תחר"פ:

הגרות וביאורים: (א) וכל אות א' מאותיות אה"ה כלל מעשר שעה"כ השמ"ש כ"י ו"ל ו"ע. עיין שער חנוכה פ"א הו"ה פסועה גי' כ"ו וזוהו אותיות [כן
מלאכי כתיב הנה בלית השעיה כל שעה"כ דפוס ירושלים] (ב) הנס כי הל' שפרים הם צבינה ולא בוד' ע"ו יסן כי צבינה י' שפרים
לכן כהתפשטת בז"א נעשה בז"א ג"כ ל' שפתי בינה ועיין ל' גי' דף פ"ט ע"ב ד"ה ונלענ"ד כן למדתי מתורתו של הרב ש"ש בקיאור: (ג) הוראת דני'
ע"א: (ד) עיין מקום בינה בשערי בינה ה' כ"ד ע"ב: (ה) והיסוד אינה לוקחת כי עתה היא למעלה מן היסוד: (ו) הרב ש"ש הגיה ג"ה וכן הוא בעמ"ס:
(ז) עיין דברי שלום מ"ה ע"ג שאלה מ"ה ח: (ח) כתב ש"ש ח"א: (ט) חכמ' דני' ע"ג ח"א: (י) חכמ' דני' ע"ג ח"א: (יא) חכמ' דני' ע"ג ח"א:
במלה אחד וכן במלת אלה דכרך אלה דכבר ע: ב' דעמידה. ועוד אם הדברים כששן איך יזייר להיות הדבר להיפך למהות בתחלה בכריעה א' ל' לגבי ה'
ולתקוף לה ו' אורות היתירים מתל"ך דו"א ליקבא להויה את ו' היכלין שתחתיה כנזכר לקמן ואח"כ במלה אלה דכריעה ב' מאבא לאמא ו' אורות להויה
את הו"א ודכבר ה' לריך להיות להיפך בתחילה להויה א"א עלמנו וכן את הויקבא ואח"כ נוקבא להויה את ו' היכלין כסדר השתלשלות העולמות. ועוד *

הס ד' מדר"י א' בתמי' עול' הנק' שהי' צבריאה הנקרא ארנ"י
עד המל' אשר תחת היסוד דו"א בסוד יהו"ה אהי"ה :

ואמנם צ' הם צמילוי יודין העולים בגי' ע"ב קס"א שהם
בגי' רג"ל ותסור מהם רי"ו ישאלו רי"ו ה' שהם
י' אותיות של הויה דע"ב וי' אותיות של הויה אהי"ה וע"ה
הרי ח"י. אח"כ עולה ביבדו עלמו בשם יהו"ה אהי"ה והם
הויה דיודין העולה ע"ב ואהיה צמילוי הדין העולה קנ"א שהם
בגי' רכ"ג תסור מהם רי"ו ישאלו ז' שעם הכללות יהיו ח'
אותיות יהו"ה אהי"ה. אח"כ עולה בגלגל סוד יהוה יהוה אהיה
אשר צב' והם הויה דע"ב דיודין ואהיה דאלפין העולה קמ"ג
אשר ע"ה עולים בגי' רי"ו. אח"כ עולה בת"ח בסוד יהוה אהיה
ונודע כי הכתר שבה נעשה מן הת"ח שבו ולכן לרי"ך לכי"ן עתה
צב' בחי' האלה שהם הת"ח שבו והכתר שבה ותכוין כי הת"ח
שבו הוא הויה דע"ב דיודין ע"ד המו' בכל שאר ספירותיו
והכתר שבה הוא ריבוע שם הויה דב"ן דהדין העולה קד"ס כוה
י"ד י"ד ה"ה יוד ה"ה ו"ו י"ד ה"ה ו"ו ה"ה כנודע שהויה
שצמל' היא שם צ"ן דמילוי הדין והנה ע"ב קד"ס הם בגי' רי"ו.
והרי ביארנו ד' מדרגות של עליות בזקופ' הא' ואלו הם ג'
מדרגות עליות אשר בזקופה הב' ה' לגבי ו' תמי' עולה צבד'
וגבי' בשם יהו"ה אהי"ה והם הויה דאלפין צריבוע העולה בגי'
ק"ל ושם אהי"ה פשוט צריבוע העולה מ"ד ותחבר עמהם
מ"א אותיות שיש בשם אהי' בפשוטו ובצמילוי ובמילוי מילוי
כנודע הרי הכל בגי' רי"ו ו' אח"כ עולה בחו"ב בשם יהו"ה
אהי"ה אבל בדעת אינה יכולה לעלות כי אין בחי' דעת נעשה
בה עד אחר הזווג וסוד כלל זה והיא הויה דס"ג צריבוע העולה
קס"ו ושם אהי"ה מטייר בליור זה י"ד רי"ו ו' דו"ו והוא בגי' ו'
הרי הכל בגי' רי"ו ו' אח"כ עולה בכתר בשם יהוה אהי"ה
אבל דע כי אינה יכולה לעלות עתה כל הכתר עלמו רק עד
בחינת קשר של תפילין ש"ר בלבד כמ"ש בעי"ה. ואמנם בכתר
תכוין בכללות ד' הויות עש"ב העולים בגי' רל"ג תסור מהם
רי"ו ישאלו י"ו אותיות הפשוטות שצד' הויות אלו וגמלא כי ז'
מדר"י המו' כולם בשם הויה אהי"ה הם עולים שכ"ע ח' שהם
סוד הגבו' הנק' מנגל"ך שהם בגי' פ"ר והגשאר מן ש"מ הוא
מ"ט שהוא בחי' השמות עלמן של יהו"ה אהי"ה המו' אשר הם עם
צ' כוללים. שבהם עולים בגי' מ"ט. ותכוין כי כיון שאין המל'
עול' עד הכתר עלמו כנו' רק עד מקו' קשר תפילין ש"ר אין
כאן אלא מ"ט כי שער הן' שהוא הכת' כנוד' אינה יכולה לעלות
ויבאור ענין זה הוא בתחיל' בסוד צ' הכריעו ע"ה ס' מדרגות
יאהדונה"י העלינו את הדינין של ש"ה נילוני' הסודעים שהם
הפ"ר ארנ"י שהם מתמקקים ומתבטלים ועולי' ועת' אנו מעלים
גם את הגבו' של מנגל"ך כנו' כנודע כי צ' בחי' הם של דינין
יהם פ"ר וש"ה כמבואר אללינו בפ' בא אל פרעס דל"ח ע"ב
צפ' כי יהי' נערה כו' וע"ה. גם אם נחלק ז' מדרגות המו' של
הויה אהי"ה לצ' בחי' ד' דוקופה א' עד החוזה ונ' דוקופ' צ'
עד הכתר יהי' בחופן זה כי ד' המדר' הם עולים בגי' קפ"ח
והוא סוד אהי"ה דיודין העול' בגי' קס"א וכו' אותיות אשר
צמילוי מילוי הרי קפ"ח. והג' מדרגות הם בגי' קמ"א והוא
בחי' אותיות מילוי שם אהיה דיודין העול' קס"א והם תסור ממנו
עד אותיות הפשו' העול' כ"א ישאלו קמ"א ע"ה והרי עד עתה
עלתה המל' שהיא בחי' נקו' קטנה אשר היתה בביבל ק"ק
דכר' שהיא שם ארנ"י עלתה עתה עד הכתר דו"א בסוד אב"א
ועדין היא בסוד נקוד' ואין בה בחי' פלגו' :

אח"כ תזקוף זקופ' צ' שהיא זקופת הראש והיא בסוד ה'
לגבי ו' שהוא עליית צינה דו"א אל החמכה דו"א וגם
עתה תכוין לעשות ו' אלו בחי' יוד רי"ו ע"ד הג"ל כי אות
ה' ציורה רי"ו ועם ו' הרי רי"ו. ותכוין כי עליית הבי' לגבי חכמ'
שבו"א הוא להעלות מ"ן לגבי אר"א עילאין שהם ה'
וי' עילאין של הויה הכוללת כל עולם האלימות ועל ידי כן
יורד מזווג זה הנעש' באר"א כח אל ז"א כדי לתקן את המל'
לפי שכאשר נתמעט' המל' יורד' למטה צמילוי נקו' גם ז"א
נתמעט אורו כמשה"ה כן משתה מאיש מראשו וכו' ואין בו
עתה כח לתקן פ"ה העל' וע"ה מ"ן אלו גורמים זווג עליון
באר"א ומורידים בו שפע וכח כדו' שיוכל הוא לתקן את המל'
צמילוי פ"ה. ולריך שפדע כי כאשר עולה ה' לגבי ו' וגם יורד' ו'
לגבי ו' אז הוא כדי לתת מוחים בזו"ן אבל עתה שאנו מעלין ה'
לגבי ו' לבד ואין אנו מורידין ו' לגבי ה' הוא כי אין כונתנו רק לזרוך
הנוק' לפרה. והנה השפע היורד מזווג אר"א הנעש' עתה בזקופ'
הב' הוא כנו' כדי שיוכל הו"א לתקן את המל' הענין הוא כי יורד
משם שם יהוה ואהיה לזרוך הנוק' וע"ה אלו השמות אנו מעלים
את המל' ג' עליות אחר' שיש מן החוזה עד הכתר דו"א ובתוך צ'
שמות אלו המו' יורד ומתלבש בחוכם הויה דמילוי אלפין לזרוך
שפע הו"א עלמו למדשו ולתקן את עלמו כי גם הוא נמעט אורו
כנ"ל. ונודע כי הויה דו"א היא דמילוי אלפין ובכח ו' אותיות
הויה ו' מתפרצה אור הכרת ו"ס שבו"א עלמו ואז יכול לתקן את
המל' כנ"ל. ובכזה עתה כל הו' מדרגות שגול' המל' על ידי צ'
הזקופות המו' והם ז' בחי' של חיבור הויה אהיה כי צב' הכריעות
היו ה' בחי' יאהדונה"י כנ"ל וענין זה רמזו בס"ה בד' ל' ע"ב
וע"ה היעב והנה הם נחלקות לצ' בחי' כי בזקופ' הא' עלתה ד'
מדר"י עד החוזה ובזקופ' הב' עלת' ג' מדר"י עד כתר דו"א ואלו

צ' אותיות המו' שהם ו' וא' צמילוי הם בגי' קל"א והכוונה היא
לעלות עתה בחי' דעת ק"ל שאורדנו צמלת כרוך. אח"כ תכוין כי
צבס ארנ"י עלמו יש צו אות ו' אחרת בסופו ותכוין לחבר הא'
הנו' עם זו סוד' והרי קל"א אחר וז"פ קל"א הם רס"ב שצד סוד
רי"ו ועוד מ"ו יתירים שהוא סוד המילוי שם של ע"ב דיודין כי
כמו שהכריע' היתה צבס אהי"ה דמילוי יודין גם העל' תהי' ע"י
הויה דמילוי יודין. גם תכוין כי הנה הם צ"פ י"א י"א שהוא סוד ר"ח
יהוה אלהינו יהו"ה אחד והם בגי' כ"ב שהם בחי' הכ"ב אותיות
שהורדנו צמלה אהיה. גם תכוין כי עיקרם של אלו סאותיו אינם
רק א' אחד וצ' יודין והם סוד אהיה אשר צבי"ל כי האותיו הם
מן הכינה והם כ"ב אותיות. ואמנם עיקר מה שתכוין בהויה הוא
הוא כי עד עתה ביארנו בענין צ' הכריעו' של ו' לגבי ה' יוד
לגבי ה' שהם צמילוי הויה הכוללת ו"ס דו"א אבל בענין צ'
הזקופות אינם אלא בהויה פרטית אשר בת"ח דו"א בלבד הנק'
הויה ושם אנו מעלין וזקופין את נוק' המל' עד החוזה שבת"ח.
והנה הזקופה הא' של גופך היא ה' לגבי ו' שהוא בחי' המל'
אשר תחת היסוד ונכללת עמה ג"כ נקו' המל' שהי' צברי' הנק'
ארנ"י כנ"ל בענין ד' השרשים שצמל' וצ' עולות יחד לגבי ו'
שהוא גופא דו"א הנק' ת"ת א' ונק' הויה. ותכוין כי זו הויה עול' עד
ראש אות ו' זו שהיא בחי' אורת ו' א' שבראש אות ו' שהיא
בחי' אות היוד שלו דהויה פרטית אשר בת"ח דו"א ז' :

נחזור לענינו והביאור הוא כי הנה הויה הוא אשר בת"ח
היא בגי' כ"ו ואם תחלקני לג' שלישים אשר בת"ח נמלא
כי מוקם החוזה אשר שם הוא עליות הו' הנק' מלכות היא מדר"י
ו' מן כ"ו מדרגות המו' צמלכות אותם מתחיל לעילא ג' וגמלא כי
מדרגה ה' הו"ה היא סיוס אות ו' של זאת הויה שבת"ח דו"א
אשר ו' זו היא ראשית אות ו' של הויה הכוללת כל ו"ס דת"ח
דו"א ד' גם תכוין צו הזקופה הא' ה' לגבי ו' לעשות בחי' רי"ו
ע"ד הג"ל כי אות ה' ציורה רי"ו ועם אות ו' הרי רי"ו והנה בזקופה
א' היו עלתה המל' ד' מדרגות של יאהדונה"י שיש מן המל' של
היסוד דו"א עד החוזה שבת"ח דו"א כנ"ל :

אח"כ תזקוף זקופ' צ' שהיא זקופת הראש והיא בסוד ה'
לגבי ו' שהוא עליית צינה דו"א אל החמכה דו"א וגם
עתה תכוין לעשות ו' אלו בחי' יוד רי"ו ע"ד הג"ל כי אות
ה' ציורה רי"ו ועם ו' הרי רי"ו. ותכוין כי עליית הבי' לגבי חכמ'
שבו"א הוא להעלות מ"ן לגבי אר"א עילאין שהם ה'
וי' עילאין של הויה הכוללת כל עולם האלימות ועל ידי כן
יורד מזווג זה הנעש' באר"א כח אל ז"א כדי לתקן את המל'
לפי שכאשר נתמעט' המל' יורד' למטה צמילוי נקו' גם ז"א
נתמעט אורו כמשה"ה כן משתה מאיש מראשו וכו' ואין בו
עתה כח לתקן פ"ה העל' וע"ה מ"ן אלו גורמים זווג עליון
באר"א ומורידים בו שפע וכח כדו' שיוכל הוא לתקן את המל'
צמילוי פ"ה. ולריך שפדע כי כאשר עולה ה' לגבי ו' וגם יורד' ו'
לגבי ו' אז הוא כדי לתת מוחים בזו"ן אבל עתה שאנו מעלין ה'
לגבי ו' לבד ואין אנו מורידין ו' לגבי ה' הוא כי אין כונתנו רק לזרוך
הנוק' לפרה. והנה השפע היורד מזווג אר"א הנעש' עתה בזקופ'
הב' הוא כנו' כדי שיוכל הו"א לתקן את המל' הענין הוא כי יורד
משם שם יהוה ואהיה לזרוך הנוק' וע"ה אלו השמות אנו מעלים
את המל' ג' עליות אחר' שיש מן החוזה עד הכתר דו"א ובתוך צ'
שמות אלו המו' יורד ומתלבש בחוכם הויה דמילוי אלפין לזרוך
שפע הו"א עלמו למדשו ולתקן את עלמו כי גם הוא נמעט אורו
כנ"ל. ונודע כי הויה דו"א היא דמילוי אלפין ובכח ו' אותיות
הויה ו' מתפרצה אור הכרת ו"ס שבו"א עלמו ואז יכול לתקן את
המל' כנ"ל. ובכזה עתה כל הו' מדרגות שגול' המל' על ידי צ'
הזקופות המו' והם ז' בחי' של חיבור הויה אהיה כי צב' הכריעות
היו ה' בחי' יאהדונה"י כנ"ל וענין זה רמזו בס"ה בד' ל' ע"ב
וע"ה היעב והנה הם נחלקות לצ' בחי' כי בזקופ' הא' עלתה ד'
מדר"י עד החוזה ובזקופ' הב' עלת' ג' מדר"י עד כתר דו"א ואלו

ארהינו ו' וא"ה הנה נתבאר כי המל' עדיין היא בסוד נקו'
ועלתה עד כתר דו"א בסוד אב"א והנה כוונתנו עתה
לתקן תמי' את ז"א כדי שיוכל הוא אח"כ לתקן את המל' לעשותה
פ"ה בהויה עדיין בסוד אב"א והנה מה שחסר מתקן ז"א הוא
בחי' אור המקי' של המוח' הפנימי' והענין הוא כי הנס נתבאר אללינו
צביאור ק"ש דשחרי"ת דמי החול כי ע"ה הק"ש נעשין מוחין דא"פ
אל

נהרות וביאורים דלם ז"א נופיה בכריעה א' כבר נתן לה אות ו' אירות אשר לי נתאל דו"א נופיה כבר ישנו בעולם א"ב מה ענין כוונה ו' אורות
המטפים אח"כ מהלך ליחלף להוילא את ז"א בכריעה צ' באתה ו' לגבי ה' כנ"ל. ע"כ נלמד ד' דלפני דליין כל זה רק רמז כנלמח כמה
שהיה בתהלה בריאת העולם ולהיות ר"ה דוגמת בריאת העולם לזה רמזו כמ"ן בסדר כריעות אלו דכרתי אבות ו' לגבי ה' ו' לגבי ה' ו' ונחלת בריאת העולם
היה הענין בסדר. י' עיין דל"ס ד' י"ד ע"ג ד"ה ונוה: יא) דכ"ס ד"ל"ך ע"ג עיין ד"ה ונוה: יב) פי' יען דליין זה כסדר המל' דש"כ עולה ג"כ בכריעות
כוננר לטיל דרוס י' דמגד דהול לא בן בריה אין עליות רק בזקופות [בארחת שש"ר ד' נ"ד עכ"ל] ח' עיין דברי שלום ד"ו ע"כ שלמה מ"ד: ב) ח"ש
בספר אחר מלמחי כפזו לזולתו שבו בחי' ה' של הויה. ונלמד: ג) נס לעצ"ד ד' על הלכין הוא מתאן ואי"ן כילו מופשטת לכאח עינין החושיה
מזכרים ונלמד: ד) נסל פטות קילומם ו"ע: ג) פי' באשון זה בטאנתו משכנין ה' מדרגות ראשונות שהוא ה' החמומה שבהיה זו דת"ת הרי חמשה ותמשה
מתכונן הו' שהיא ששה הרי עש"ה נשאר מדרגה א' מתכונן של ה' והוא מדרגה ה' שש"ג הו' ועולה הפל' עד פיוס אות ו' ואת כוננר. ע"ש: ד) ח"ש
מתאן כ"ל כמס"ל שהיא בחי' אורת ו' ה' בפע"ה הנוסח נשאר י"ו ה' א' אותיות של מילוי הויה דיודין נחמ"כ הו' ה' הם סוד ח' אותיות של הויה
ואהיה אח"כ כו': ו) ח"ש הו"ה הוא קד' א' של אהי"ה מנוהרת יוד ו' של אהי"ה כמסופה י' והנה אחרונה של אהי"ה
הנוהרת כך ד"ו: ח) ח"ש הו"ה הוא ז"ס מ"ו הם בגי' ש"מ: ט) זה הדרוש הוא לגימטריה דסימניות נ"ה"ש דל"ה ע"ה: י) כ"כ דרוס ב' דחשלת השמר :

אל ז"א דלילות ונעשים מוחין דל"פ אל לזה הנקרא ד' דקשר דהפי' שבראש ונעשין מוחין דל"פ אל רחל נוק' דז"א אבל אינם נכנסין בה כי זו היא למטה צבר' אבל נשארם למע' בלאה והנה כל המוחין הפנימים האלו הם מבחי' הפנימיות הנקרא נשמות ואינם מבחי' החילו' הנק' עולמות כמ"ש ענין ב' בחי' אלו למע' בדרוש הב' של ב' ו"ט דר"ה ונמצא כי עתה אנו לריכין להמקרא אור המקיף אל מוחין דל"פ דז"א עולמו מבחי' הפנימיות הנקרא נשמות כנו' וע"כ יוכל ז"א לתקן את רחל נוק' לעשותה פרי' . ואמנם כמו שלטורך ביאת המוחים הפנימים הולרך זוג אבא ואי' ביחוד ק"ש של שחרית כנו' כן לנורך האור המקיף של המוחין לריך זוג אחר מחדש ואו' הם יתנו וישפיעו אור המקיף דמוחין בז"א והנה זה הזוג נרמו עתה במלת אר"א כמ"ש . וזה ענינו טבוחין כי אלהינו הוא אי' עילאה ואלהי הוא אבא והואו של ואלהי הוא הדעת הידוע המזוג את אי"א ואבותינו הוא בחי' אוה"מ של ד' מוחין דז"א . וטעם קדימת אימא לאבא הוא לפי שבא' כונן שמים בצבאו' כי עיקר תיקון ז"א הנק' שמים הוא ע"י אימא . טעם ב' לפי שפ"י של אימא הם נעשים עצמות דז"א כנודע . טעם ג' כי לריך להקדים העולות בחחי' מן' באי' כדי שאח"כ יתן בה אב' מ"ד . טעם ד' לפי שכונותינו עתה לתת אל"מ במוחין דז"א ונודע כי כל אי"מ הוא משם אהיה הנק' אי' כי הוא הנקרא קו ירוק המקיף את העולם ולכן אנו מקדימין אותה . טעם ה' לפי שכונותינו היא לעשות כתר דז"א בהיבט אלהינו ונודע כי כתר דז"א נעשה מחלי' החתון דת"ת דאי' (ה) ולכן אנו מקדימין את אימא במלת אלהינו ואח"כ את אבא במלת ואלהי כנו' . והנה כיון שהזוג הזה הוא לנורך אהי"מ דמוחין דז"א גם הזוג הזה דז"א הוא נעשה בצחי' אור המקיף שלהם ולריך שתכיון בזה וא"כ לריך שתכיון עתה בנ' חיות אר"א אל ג' שמות של חזרות המקיפים באר"א ודעת . (ו) ואלו הם הויה דע"ב באבא ודס"ג באי' ודמ"ה בועת ונרמזים באופן זה כי בב' אותיות אל"מ מן אלהינו נרמו אל שם אל"ל היוא' מן ג' יודין וא' שיש במילוי הויה"ה דס"ג שבאי' כנו' בר"מ ב' פתחם בד' רמז' ע"ב :

והנה בהסירך אל מהויה דס"ג ישאר ל"ב והו' בחי' אור המקיף אל הל"ב נחיות שבמוחין נשאר ד' אותיות הינו מן אלהינו והם בני' ע"א שם ענין ע"א סנהדרין שבאי"מ . גם אם חסיר מהויה דס"ג חשבון הב"ל שהוא בחי' אור המקיף כנודע ישאר כ"ו ועם מ"ה שהו' . גז"א (ג) הרי ע"א כמנין הינו מן אלהינו ובמל' ואלהי' תכיון כי הנה בחי' זו רמוזים אבא ודעת כנו' והנה אלהי רמוז באבא כנ"ל והנה הוא בנימטר' מ"ו כמנין אותיות מילוי הויה"ה דע"ב דיודין . ואות ו' של ואלהי' הרמוזים בדעת כנו' הנה פ"ה נרמוז הויה דמ"ה באופן זה כי אות ה' היא ו"פ ו' והרי הם ל"ו כמנין אלה של ואלהי . ועם י' של ואלהי' הרי מ"ד ולפי שבמלת ואלהי נרמוז חיבור אבא עם הדעת שלו עולמו לכן אות י' של ואלהי עולה לכאן ולכאן כנו' והרי נחבאר ענין זוג אור המקיף דז"א ודעת בני' תי' הנו' . ועתה נבאר איך נמשך זה האור המקיף של המוחין פנימיים דז"א ואיך נרמזין בני' תי' אלו הנה נודע כמ"ש בהקדמת ביאור אדרת האינו ושם נבבאר ענין התפילין בארובה איך במוחין דז"א יש ו' בחי' ג' מהם אי"פ ונ' מהם אי"מ והבחי' ה' היא אי"פ דמוחין פנימיים שבחך ז"א עולמו ואח"כ יולא מתוכם אור המקיף שלהם בסוד תפילין במלת דז"א ואלו התפילין הם בחי' הו' האחרון שבכולם ושם נבבאר אופן הולאת התפילין בסוד אור המקיף עולמו דז"א איך היא :

והענין הוא כי נודע שז"א מלביש את אר"א מן החוה שלהם ולמטה אר"א מלבישין את אר"א והנה נמצא כי ז"א מלביש את הא"א מחלי' הס"ס שבו ולמטה אחר הויה אר"א מחלבם חך אר"א שנתפשטו נה"י שלהם בחך ז"א כנודע והנה (ד) יש חד קולא דשערי נמשך מן ראש אר"א דרך אחוריו ומגיע עד רישי תרין כהפין דיליה בלבד ונודע כי אלו תרי רישי כהפין דז"א הם עולמם בחי' ב' עטרין דחסדים וגבורות שבדעת דז"א והנה על ידי ק"ש דשחרית נודעו אר"א בצחינת אי"פ ואו' ירדו ונתעם ב' רישי כהפין דז"א מבחינת אי"פ שלהם עד למטה ונתעם ברישא דז"א ונעשו בו ב' עטרין דדעת בצחי' :

אי"פ דמוחין ועדיין בחי' אי"מ נשאר למע' במקום ב' רישי כהפין דז"א וגם אותה הניח' דקולא דשערי דריש' דז"א אינה נמשכת רק עד שם ה' לפי שגם היא היא בחי' אי"מ כי כל שערות הם אי"מ כנו' ואח"כ חזרו אר"א עתה בצרכת אבות להזדווג ב' בחי' אי"מ שלהם עולמם ואו' יורד גם אור המקיף של אותם ב' רישי כהפין דז"א למטה ברישא דז"א ואו' ג"כ נמש' הוא קולא דשערי דרישא דז"א מאחוריו עד למטה בחי' הס"ס שבו המגיע בחאחור ריש' דז"א במקום העורף שבו שהוא בחאחורי ב' עטרין דדעת דז"א ואו' מכה שם במקום ההוא ובוקע אותו ונכנס הארת ההוא קולא דשערי דרך אותה הבקיעה עד פנימיות מוחי' דז"א ועי"כ ניתוסף הארתם ובוקעת ויולאת דרך הפנים לחון במלת דז"א ושם נעשים בו בחינת התפילין מבחי' אורו האור המקיף שירד מלמע' מזוג הב' דז"א :

אמר הכותב ל"ע כי כבר ענין זה נעש' במל' התפילין קודם התפלה ואיך נעשה עתה בחאחוריה ועוד כי הרי עתה בדר"ה אינו זמן תפילין . והנה בדרושי התפילין נבבאר כי התפי' הם רשימו דמוחי' שקדמו מאתמול ועתה בהפילת שחרית דיום זה באים מוחי' אחרים חדשים פנימיים ומקיפים בעת ברכת אבות ושם בדרוש אחר נבבאר כי התפילין הם מבחי' המוחים שירדו בלילה בעולם הצריחה ואמנם בדרושי שכתבתי בסוד תיקון תפילין שחרית והתחלקותם בד' חלקים כנגד ד' עולמות אב"ע שם ביארנו כי ע"י תפילין של יד שהיא צבר' וע"י תפילין של ראש שהיא באילנות נעשין מוחין פנימיים דל"פ וגם באור המקיף שלהם אלא שהוא בצחינת חילוניות העולמות אבל בק"ש ובצרכת אבות או נעשים מוחין פנימיים דל"פ ודל"מ בצחינת הפנימיות של העולמות שהם בחינת הנשמות כנודע והרי לפניך ב' נעשים חלקוקים זה מזה ול"ע :

והנה לריך שתדע כי בכל מקום שנמצא בתורה ב' אותיות נ"ו בסופי חיות כגון אלהינו אבותינו וכו' ואלו בזה כולם הם בחי' גבו' וכנו' בענין פ' ויהי נועם שאומרים במ"ש . והטעם הוא לפי שכל הגבו' נכללות בה' גבו' שהם אותיות מנלפ"ך העולים בני' פ"ר ואם תחלקם לה' חלקים שהם ה"ג יהי' כל חלק מהם נ"ו כי ה"פ נ"ו הם בני' מנלפ"ך ולכן כל מקום שחמלא אותיות נ"ו בס"ת הם דין וגבו' . ונודע כי ה"ג אלו הם ה' היות העולים בני' ק"ל וכל הויה מהם הוא במילוי כוה יוד ה"ו ו' ה"ה העולה בני' נ"ו והענין הוא כי ה"ג הם במנלפ"ך העולים פ"ר ואם תחבר עמהם אות ה' שהיא צבינה יהיו בני' פ"ה שהם בני' ה' היות כל אחד במילוי הנו' וכל בחי' נ"ו הוא גבו' ודין כי כל גבו' מהה' גבו' היא הויה אחת העולה נ"ו כנו' :

ונחזור לענין אי' לבאר מה ענין נ"ו ואלו הנרמזים במלת אלהינו ואלהי אבותינו והכוונה הוא בב' בחי' . האי' היא כי הנה עתה יורד המקיף של ב' עטרין דחסדים וגבו' דדעת דז"א כנ"ל והנה חו"ג נקראים הויה אלהים שהם בני' יב"ק כמנין ב"פ נ"ו שבו במלות אלהינו ואלהי אבותינו ואע"פ שהעטרה הא' הוא חסד ואינה דין עכ"ז כיון שהיא בצחי' אה"מ שלו וכל אי"מ הוא מן הבינו' שממ' דינו מתעטרין כנ"ל לכן אפי' העיטרה דחסד האור המקיף שלה נרמוז במלת נ"ו שהיא אה"מ . הכונה הב' היא כי י' נודע כי לד' מוחין דל"מ של התפי' יש ב' מקיפים ואח"כ יש עוד מקיף אי' לכל הד' והוא מזד הבינה ואח"כ יש עוד מקיף אחר לכל המקיפים הנו' והוא מזד החכמה וכנגד זה נעשיית התפי' יש ד' קלפים לבנים חלקים בלתי כחיבי' לכריך בהם ד' פרשיות התפי' כל קלף מקיף לפרש' אי' ואח"כ כולם נחונים חך הבינה עולמו של תפיל' ש"ר אשר הוא אי"מ על כולם והבינה הזה הוא מזד הבי' כנודע בחחי' הקדמת ס' התי' דתפילין אימא על ברא' . ואמנם כנגד אור המקיף אשר מזד החכמה אין בו רמוז בעשיית התפי' כי הוא עליון מאד ואין לנו בו שום השגה . והנה אלו המקיפים כולם נרמוז במלות אלו כי אבותינו הם ד' מקיפי המו' הנק' אבות וב' אותיות נ"ו של אלהינו הוא המקיף מזד בינה המקיף כל ד' זכ"ו של אבותינו הוא המקיף על כולם מזד חכמה :

אדרת אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב כבר למעלה נעשה זוג אר"א בצחי' אור המקיף שבהם כדי להוריד את האור המקיף הנק' תפי' ש"ר אבל לריך שתדע כי אור המקיף הוא

הגהות וביאורים : (א) לכאורה נראה שאין טעם זה מספיק שהרי גם מת"ת דאבא נעשה ולמה זה יקדים של אימא לאבא . ונראה לעג"ד שרכינו קיטר בלשנו ונל"ב כי כלי הכתר דז"א נעשה מחלי' התחתין דת"ת דאבא והיותו כן מקדים אמת לאבא שהרי מאז נעשה נשמת המקיף דכלי הכתר . וזהו בחינת מקדים הכלי הנמשך מזד אמת ואח"כ ואלהי אור הכתר דמזד אבא : (ב) אי"מ נלעג"ד לבינה ולכתיב ב' חיות אלהינו ואלהי ואין לכתוב אבותינו כעבור שם המוחין באחור ואין בידי כח להכריע וכמו כן לקמן כנלע"ד . אמר מנחם כס"ה ג"כ הניטח כמו כשע"כ ומבאר ביאור באופן שאין שום קושיא עי"ש פ"ג : (ג) נעש"ת הניטח ישאר כ"ז והוא פ"ג ע"א מן אלהינו שהוא הינו . פ"ה כ"ה הנ"ל היורד למ"ה שבו"א ושבתן ע"ע : (ד) עיין מאמרי רשב"י דף נ"ד ע"ב (ה) הנ"ל ע"ד רישי כהפין : (ו) עיין חו"מ דקב"ל ע"ב

זהו הוא תחתון והוא למטה מן מדרגת המוחין הפנימיים של ז"א
 כי זה המקיף הנק' תפילין יולא אח"כ מוחין המוחין פנימיים לחן
 ואמנם יש עוד מקיף א' עליון למעלה ממדרגת המוחין פנימיים
 דז"א והם אותם המקיפים שגשגרו למעלה בת"ת של א' אשר
 ממנו נעשה הכתר דז"א (א) ואח"כ נכנסו המו' ההם תוך נה"י
 דא"י ונתלבשו תוך רישא דז"א ונעשו שם מוחין פנימיים (ב) ואח"כ
 חודרין ללאת בחוך במלח דז"א בסוד א"מ תחתון הנקרא תפילין
 ש"ר והרי הם ג' בחינות ועוד כי הכלים אשר בתוכם
 נכנסו המו' האלו הם נק' חב"ד אשר בראשונה היו בחי' חב"ת
 בהיות ז"א בן ז"ק מג"ת נה"י בלבד וכשהגדיל נתעלו חב"ת שבו
 ונעשו חב"ד שבו והם בחי' כלים לקבל בתוכם הג' מוחין ונמלא
 כי אלו הג' כלים הם נקרא' ג' אבות אברהם יצחק ויעקב ואלו
 המקיפים שזורדים וגמשיכים עתה מווגו הגו' דא"י (ג) נק' אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ובהיות אלו המקיפים יורדים
 למטה יש בהם ג' בחי' הא' הוא כשזורדים ופוגעים במקום אולם
 המקיפים הראשונים העליוני' שגשגרו בת"ת של הבינה. ואח"כ
 יורדים עו' למטה במקו' המו' אשר נתלבשו בנה"י דא"י ונכנסו
 גו רישא דז"א. ואח"כ בלאחס לחוך במלח דז"א בחי' תפי' ש"ר
 כנו' ובכל בחי' מאלו ברדהם שם הם מקבלים אור מן המקום
 ההוא. ונמלא כי כפי' יהי' להם שם בפ"ע בכל בחי' מאלו הג'
 הגו' וכמ"ש עתה בע"מ. ולכן נבאר בתמי' מהיכן ילאו אלו
 המקיפים השניים הנה בתחלה בימוד הק"ש ירדו למטה ד' מוחין
 דא"פ שהם מן חו"צ דא"י וצ' עטרין דעתה גם ירדו עמהם ד'
 מקיפין שהיו להם שם במקום בחי' ועתה חוזרים לרדת ד'
 מקיפים אלו התחתונים הנק' תפילין ש"ר וגמשיכים ממקום יותר
 תחתון והוא מחג"ת דא"י (ד) כי הרי אלו המקיפים הם גרועים
 במעלה מן המו' דא"פ הגו' כי הנה ברדהם ממקום מקבלים
 אור מהם ומכאן אור זה שקבלו מהם הם יכולים ללאת ולהתגונן
 במלח בסוד תפילין כנו' ונמלא כי מוחין דא"פ עם המקיפים שלהם
 נמשכו מחב"ד דא"י ואלו המקיפין הב' נמשכו מן חג"ת דא"י.
 והנה כבר נתבאר אללנו כי צו"ת דא"י יש ז' היות דס"ג ואותיות
 המילוי של כל היות מהם הוא בגו' הכל כשתסיר אותיות
 הפשוטות. והנה אלו הם סוד ז' הכלים הגו' צפ' קהלת כי
 קהלת הוא בסוד הבינה ויש בה ז' הכלים אלו כנו' בה"ה כי
 שיר השירים וקהלה ומשלי אינן לקבל חב"ד. ועוד ע"מ ש' צפ'
 פנחס בר"מ כי מהייה דס"ג יולא שם א"ל מנ' יודין ואל'
 אשר בה ונמלא כי כשזורד א"מ התחתון דמוח חכמה יורד
 מן החסד דאימא ונק' א"ל וגם כשזורד משם במקום הד' מקיפים
 הא' ולוקח הארה משם כנו' הנה הוא לוקח ג"כ משם שם א"ל :
והענין הוא כי הוא לבדו לוקח הארה מכל הד' מקיפין שהם
 והארה הלוקח הוא שם א"ל באופן זה כי מג' מקיפין
 הא' לוקח ג' יודין ומן המקיף הד' דעטרא דגבו' לוקח אור א'
 ונעשה בו שם א"ל ועוד כי המקיף הא' הם ד' לפי שלא נתלבשו
 עדיין בנה"י דא"י אבל אלו המקי' השניים שירדו גם הם תוך נה"י
 דא"י נעשו ג' מקיפים לבד כי ב' המקיפים דב' עטרין נעשים
 מקיף א' כלול מב' ואינם נחלקים לד' מקיפים עד היותם יולא'
 בסוד התפילין ש"ר ואז נעשים ד' מקיפין כמבואר באורך בדרוש
 התפילין. והנה כל מקיף מאלו הג' יש לו בחי' הגו' של שם א"ל
 א"מ הא' לוקח שם א"ל מחסד דא"י ואח"כ לוקח שם א"ל מכל הד'
 המקיפין הא' ע"ד הגו' וגם המקיף הב' לוקח שם א"ל בגבורה
 דא"י ואח"כ מכל ד' מקיפים הא' ע"ד הגו' וגם המקיף הג' לוקח
 שם א"ל מת"ת דא"י ואח"כ מכל ד' מקיפים הא' ע"ד הגו'. וז"ל
 ב' אותיות א"ל אשר בצלמיה אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אשר
 כבר נתבאר כי ג' מקיפים התחתונים האלו הם ג"פ אלהי אלהי
 אלהי. ועתה נריך לבאר כי כיון שאלו המקיפים הב' נמשכים
 משלש היות ס"ג חג"ת דא"י א"כ למה אינם לוקחים אלא שם
 א"ל שבהם בלבד ואינם לוקחים כל המילוי כולו של היות דס"ג
 שהיא בגי' הכל כנו' כי הרי כל אור מקיף הוא בחינת הכל כנו'
 אבל דע כי ודאי שכן הוא שלוקחים כל מילוי דס"ג שהוא בגימ'
 הב"ל לעצם הגו' אבל הענין הוא צמה שנקדים לך הקדמה אחת
 בענין הדעת והיא זאת :

דע כי בחלו המוחין פנימיים של ז"א ובכל פרטי מקיפיהם יש
 בהם צ' בחי' דעת ונק' צ' דיעות וז"ל מש"ה כי אל דעת
 ה' תרין כנוכח באדרת האינו והם דעת א' מזכיע למעלה בין
 שני מוחין דז"א הנקרא חו"צ ודעת ב' למטה מזכיע בין צ'
 עטרין דחו"צ אשר אלו הב' עטרין בכללותם הם מוח א' הג'
 הנקרא דעת כוודע. והנה מוח הדעת דאימא מתפשט צו"ק
 התחתון מחסד עד יסוד שבה כוודע כי סוד הדעת הוא אור ו'
 ונחלק לו' חלקים הגו' שהם ו' ויון וזו היא בחי' החסד' שיש
 באותיות המילוי דהויה דס"ג העולם בני' הב"ל על שם א"ל היוולא ממנו
 כי א"ל עם אור ו' הוא צג' הב"ל כי ו' זו היא מבחי' הדעת
 כנו' ואע"פ שצ' ויון הם יתירים על צ' שמות א"ל אשר בצ'
 היות ס"ג דחסד וגבו' דאימא עכ"ל כיון ששרשם אינם רק ו'
 א' של הדעת אינם נחשבים אלא באות ו' א' ונמלא כי ב' שמות
 א"ל א"ל הם מקי' מוח חכמה דז"א ומקי' מוח בינה דז"א ואות
 ו' היתירה הנכללת מצ' ויון הגו' הנשאר מחשבון מילוי הב"ל כנו'
 הוא מקיף מוח הדעת העליון דז"א המכריע בין חו"צ דז"א.
 אח"כ במקיף הג' דעת דז"א הכולל צ' עטרין כוודע הנה הוא
 בחי' אל הג' הויה דס"ג דת"ת דאימא ואו' ו' הנשאר לתשלום
 כל המילוי שהוא בני' הב"ל כנו' היא בחי' המקיף אל בחי' דעת
 התחתון הב' המכריע בין צ' העטרין דחו"צ. והנה בחי' ג' שמות
 א"ל כבר נרמזו בגי' אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ובחי' אור ו' של הדעת נרמזה באות ו' יתירה של ואלהי יעקב
 ואע"פ שהם צ' ויון של צ' דיעות עליון ותחתון שניהם נכללין בו' זו
 לפי שאלהי יעקב הוא המוח הג' הנקרא דעת הכולל צ' עטרין
 והוא בכללותו נק' דעת ולכן צ' ויון אלו שהם צ' הדיעות נכללין
 בו ביחד באות ו' של ואלהי יעקב כנו' ועוד כי הנה עיקרם אינה
 אלא ו' א' שבדעת שבבינה שנחלק לו"ק כנו'. גם ו' זו של ואלהי
 יעקב רומזת כללות הכל שהם ד' מוחין וצ' דיעות הרי ו'.
 והרי נתבאר בחי' האור שקבלו אלו המקיפים הב' מן הבחי' א'
 שירדו שם שהם ד' מקיפים הא' והם צ' אותיות א"ל של אלהי
 כנו'. ומן הבחי' הב' שהוא ברדהם למקום המוחין הפנימיים
 ממש כי גם משם לקחו הארה. והנה היא אות ה' של אלהי'.
 ומן הבחי' הג' שהיא צעת לאחס לחוך בסוד תפילין במלח גם אז
 לקחו הארה מהכחה נימא דעטרי דא"י והוא אות א' של אלהי'.
 ונמלא כי ג' ההארות שלקחו מכל ג' המקומות הם נקראים
 אלהי' א"ל ה' י' וע"ש נקרא אלו המקיפים הב' אלהי אלהי
 כנ"ל. וכבר נתבאר ענין צ' אותיות א"ל איך נלקחו ממקום
 המקיפים הא' וטרם שנבאר צ' אותיות אחרות שהם ה"י מאלהי'
 נבאר תחלה מה ענין אלו ההארות של א"ל ומה נעשה בהם :

דע כי הנה נמלא שיש בג' המקיפים האלו הב' ע' יודין וג'
 אלפין בג' שמות א"ל אשר בהם כנו' וע' היודין אשר
 נלקחו מנ' מקיפין הא' שהם חו"צ ועטרא דחסד אחר אשר
 נתנוולו ילאו בבחי' תפילין במלח דז"א נמשכו ונתפשטו ונעשו
 א"מ אל כל ע' ספי' דז"א בבחי' החילו' הגו' שם בכל ספי' דז"א
 כנו' אללנו בדרוש שמות הספי' בסוד אורות המקיפין וכנו' שם
 כי בכל ספירה יש ג' בחינות פנימי' ואמלצי וחילון וכולם בסוד
 א"פ וכנגדם ג' בסוד א"מ :

והנה הם מתחלקים בסדר הזה כי ג' היודין של המקיף דמוח
 חכמה אשר לקחם מנ' המקיפים הראשונים שהם חו"צ
 ועטרא דחסד הנה הם מקיפים אל ג' ספירות קו יעין דז"א והם
 חח"ן שבו. וגי' יודין דמקיף צ' של בינה מקיפים לג' ספירות קו
 שמאל שבהם בגי' ה' וגי' יודין דמקיף ג' של עטרא דחסד
 מקיפים לג' ספירות קו חמשי' שבו שהם דת"ת ושאר עתה בחי' ח'
 אור ו' הנשאר מתשלום חשבון מילוי הב"ל שהוא בחי' הדעת
 כנ"ל. ואמנם הם ג' ויון אשר בג' המקיפים מנ' מילוי ס"ג שמהם
 נתפשטו ג"פ א"ל א"ל א"ל כנו' ומאלו נעשה בחי' הפה דז"א בחי'
 הב' השפתיים והלשון שבו אשר הם בחי' נה"י שבהם. ואמנם ג'
 האלפין אשר בג' המקיפים הב' האלו אשר לקחום ממקיף הד'
 הא' הנק' עטרא דגבו' אלו הם מתפשטים בצוק' דז"א אשר היא
 עתה אב"א והיא בסוד נקודה בלבד וכמשכים בה ג' אלפין אלו
 כדי

הגרות וביאורים : א) קודם שמתפשטו המוחין הפנימיים בנה"י דאימא. סכ"י השת"ש ז"ע ז"ל : ב) נ"ב ועשה כשאלו המקיפים השניים יורדין פינען ג"כ
 כמותן ואח"כ כו' כך הוא גירסת סכ"י יאן מיהרש"ש ז"ע דז"ו ע"א. קן הוא ג"כ בשפת"ה פ"ג דר"ה : ג) עיין לעיל דל"ד פ"ב והוא דרוש ד' דעמידה דשם
 כתב שמקיפין דא"י אין כח לקבל לשלום. יענין בנה"י ד' נ"ה שכתב דאימא דרוש מדבר בבחי' חילוניות דפנימיות ודרוש זה דר"ה מדבר בבחי' פנימיות
 דחילוניות. ש"ס : ד) כנראה שהוא להורידם למטה לנה"י בצעמידה שהוא בנה"י. מהרש"ש דס"ט אות ב' : ה) חו"ת ד"ו ע"א :

לכבוד את ה' כסא אברהם עבד ה' א'

לחש: גר"ן דישסות לנה"ן דבינה דז"א ביום א' דאח' דאח' דפנימיות
חזרה: חו"ב דישסות לחו"ב דבינה דז"א ביום ב' דאח' דחיצוניות

פְּרִיָה יא

לחוריד י' להויה ולהעלות א' ללחני

יכוין להמשיך ו"ק לחחור לחחור לחכמה דכתר, לבינה [בחזרה לחכמה וכתר] לחכמה
[מחז"ל דז"א] עם ו"ק ללחמי המוחין יוד ה"י דקס"א עם הנכנח"י לו"ק לחח' לחח' לחכמה דכתר
דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דבינה דז"א והס אות ו' להויה.

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
יוד הי

אהיה יהוה
יהוה יהוה
יוד הי

אהיה
יהוה
יוד הי

יוד ה"י דקס"א

(1)

לו"ק לחח' לחח' לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דבינה דז"א

ג' כלי גבורה דז"א

אלף, אלף למד, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מס

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יוו

ג' כלי חסד דז"א

א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

אהיה
יהוה
יוד הי

אהיה יהוה
יהוה יהוה
יוד הי

אהיה
יהוה
יוד הי

ג' כלי סוד דז"א

און צבאו צבאורת
און

ג' כלי יסוד דז"א

יאוד ונוני
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

ג' כלי נח"ל דז"א

יוו צב צב
צב

לחבר י"ה דמוחין עם ו"ה תפארת ומלכות.

לחבר י"ה דמוחין עם ו"ה תפארת ומלכות גי'
מ"ו.

מלוי דע"ב זה מאבא ומחכמה דז"א לנוק'.

יהוה

יוד הי וה

יוד הי ויו הי

גי' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

אב גד הו וזו טי כל

מז סע פז קר שת

לנוק' |

להמשיך [ז"א עב] הארת הכ"ב אחוון מיסוד דאימא

שכחב"ד דז"א לנוק'.

1832

הצ"ח

ע"ה: 22

1

להמשיך הארת ה"ג מיסוד דאימא ליסוד דז"א

מנצפ"ך

לג' כלי יסוד דז"א

יאור ונו הי

שין, שין דלת, שין דלת יוד

שין דלת יוד

יו | >

וקם נעשה הויה אחת

ומשם לדעת דנוק' וקם מתחלקים לה' היות גי'

ק"ל

יהוה יהוה

יהוה

יהוה יהוה

י יה יהו יהוה

ומשם מתפשטים בחג"ת שלה בחי' ריבוע

גי' ע"ב.

והרי כ"ו ק"ל ע"ב גי' ברוך

ונהמשיך יסוד דאבא המלוכש ביסוד דאימא ליסוד דז"א ולהמשיך הארת ב' היסודות עם הארת

הח"ג לנוק' 1.

להמשיך כל הארות הנז' דכך פניס למל' דכתר דז"א ודרך פניס ואתור דמל' דחכמה שהוא גי' ברוך

יהוה - ה"ז - יהוה - כ"ו

יהוה יוד הא ואו הא ע"ב

8- יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא ק"ל ס"ה גי' ברוך

שחרית ראש השנה

הוה יוד יוד יוד הוה הא הו וו ואו ואו הוה הא הו אאא ללל איש דוד נוי יה

רי"ז א'

ואג' גבורות דחג"ט מתפשטים פריבוע והס ג' ע"ב גי' רי"ו.

י יה יהו יהוה
י יה יהו יהוה
י יה יהו יהוה

רכט

רי"ז

כה"מ

להמשיך כל הארות הנו' לטוק' העומדת בכריאה, ע"ז (א) [רי"ז] כ"ס בתעבורת
ע"ז (ב) [רי"ז] כ"ס בתעבורת
ע"ז (ג) [רי"ז] כ"ס בתעבורת

וגם להמשיך לה ממלכות דז"א הויה ואלנות וריבוע אלנות העולים רי"ז.

יאהדונהי
א אד אדנ אדני

יאהדונהי ז"א

להמשיך לטוק' שבכריאה הארה מאחורי יסוד דז"א מספר הוי"ה ואלנות, וה' פעמים כ"ה מח"ג נה"י והס כמספר רי"ז.

יהוה יהוה

יהוה וקכ"ה
יהוה ס"ה רי"ז

יאהדונהי ז"א

להמשיך לטוק' שבכריאה מאחורי נו"ה דז"א הארת הוי"ה ואלנות וה' פעמים כ"ה מדח"ג נ"ה.

יהוה יהוה

יהוה וקכ"ה
יהוה ס"ה רי"ז

יטוין להמשיך לטוק' שבכריאה הארה מאחורי התפארת דז"א הוי"ה ואלנות וג' מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה.

יהוה יאהדונהי יהוה

יוד הי ויו יהוה
יוד ויו דלת, הי יוד,
ויו יוד ויו, הי יוד
יוד הא ואו הא
יוד ואו דלת, הא אלף,
ואו אלף ואו, הא אלף

(ס"ה גי' רי"ו ע"ה)

ס"ה גי' רי"ו

להמשיך מן הטוק' ה' אחרונה דהויה לנקודתה שבהיכל ק"ק דכריאה הנק' אלני את כל האורות הנו' שחס הארת המוחין דו"ק עם האורות העולים כמס' ברוך וגם הרי"ז ואז גם היא נקראת ברוך]

גם נקראת (הטוק' שבכריאה) ברוך על ידי הרי"ז שנתחבר עם י"ב אותיות דלדני' שחס רי"ו וי"ב גי' ברוך.

י יה יהו יהוה
י יה יהו יהוה
י יה יהו יהוה

רי"ז ב'

אלף דלת נוז יוד

רי"ז

ס"ה גי' ברוך

ע"י לטוין טונת הרי"ז בשחרית בלכד בלחש ובחזרה וכמ"ס בשעת"כ דרוש ו' דר"ה וכמ"ס הרב זמרת הארץ וכ"כ בדב"ש אות ס"ט שכן מנהג ק"ק חסידים בית אל תכנ"ז וכן המנהג כישיבת רחוב"ג וכמ"ס הגאון פת"ג זאוק"ל עמ' י"ב וכן מנהגינו בק"ק חסידים "נהג שלום תכנ"ז וכ"ע והיע"א.

סידור רחובות הנהר
לברך את ה' כשא אברהם עבד ה' א'

אתה יא

להוריד י' להויה ולהעלות א' להויה.

יכוין להמשיך הארת הג"ר לאחור לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דתבונה מע"ג
רישא דז"א, עם ג"ר דללמי המו' שהם אל"ף היי' דקס"א עם הגרנח"י. לג"ר לאחור לאחור לחכמה

דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דבינה דז"א.

ובתחילה ימשיכם לחכמה דניקוד הגו' שהיא אות י', ומשם לבינה אות ה', ומשם לו' תפארת דניקוד
הגז', ומשם למלכות ה' אחרונה.

לחכמה אות י'

להמשיך הארת הג"ר לאחור לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דתבונה.

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

אג"ף וי' דקס"א

ולהמשיך מאות א' דקס"א שצורה רי"ו מספר ג' ע"ב דיוקן העולה רי"ו, לחכמה דז"א

אלף הי יוד הי

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

לג"ר דלח' דלח' לחכמה דכתר דנר"ן [לחיה ויחידה] דבינה דז"א

ג' כלי חכמה דז"א שהוא י'

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

ומשם לבינה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

אג"ף וי' דקס"א

אלף הי יוד הי

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

ולהמשיך י' שהוא לחכמה דז"א לגבי ה' שהוא בינה דז"א שצורתה רי"ו ונעשה הו

ג' כלי בינה דז"א ה'

אלף, אלף הא, אלף הא יוד

אג"ף וי' יוד הא

אלף הא יוד הא

אג"ף וי'

רלא

שחרית ראש השנה

הוה יוד יוד יוד זה הא הו וו ואו זה הא הו אמא ללל איש דהד ניי יח

ויכוין לטוריד אות י לאבא לגבי דה לאימא שפניור ריי

למשקך לה מאבא, ו אורכות מיין אורכות לג"ב נתיבות דחלקו יותב על חלקה, ואז נעשית בניור ג' וויין

ב"ע: יין חלקה, וקשה שנותן לה אבא לנתק הדניוס שבה לתת לה כח להניח הז"א שסוא וא"י התלויה.

ויהי

ויכוין להמשקך מיסוד דא"ק מאור הדש המשקך בפנימיות מזווג דע"ב ס"ג חו"ב דא"ק ניקוד שורק
שס' ו' וי' כזה ו' לאבא וולשאייר לאבא ה"א. ולהמשקך מאבא לאימא אות ו' שפשוטק לסיית לה כח
להניח הז"א שסוא ו' התלויה.

להמשקך מחממה דז"א הוי"ה פשוטה וקס"א, לאלף דלדני, ואלף וז נעשית קמ"ג.

ג' כלי חממה דז"א

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהודה

יוד הא ואו הא

יהוה אלף הי יוד הי

אדני

אלף הא יוד הא דני

ומסס (מבינה דז"א) דרך הדעת לתפארת

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

אג"ף ו זי דקס"א

(ניין) אלף הי יוד הי

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי ג' כנין

ג' כלי תפארת דז"א אות ו

יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוה

י ו וו

הוה יוד יוד יוד זה הא די וו ואו זה הא די אאא ללל איש דוד נוי יה לחבר א"ה דמוחין עם י"ה דחו"ב

אהיה

לחבר אלף היי דמוחין מלאים עם י"ה דחו"ב

אלף הי יה

להמשיך מלוי דקס"א מאימא ומבינה דז"א לנוק.

אלף הי יוד הי

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד

אלף הא יוד הא

אלף הא יוד הא

או ויו

(שזירא) (ק"י)

וע"י הארת מלוי דקס"א הגז', יכוין להמשיך לנוק' עג"ר דמוחין הגז', הכ"ב אחוון עלמם הרמוזים בא"ת

דאחה, כל אות כלולה מעשר חוץ מ'ד' אותיות שרשגי גיכ"ק ונשאר כמספר רי"ז, וזה הרי"ז יכוין

אותם בניור א' דאחה (רי"ז).

אתה

רי"ז

ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל

א א א א א א א א א א

רי"ז ג'

מ מ מ מ מ מ מ מ מ מ

ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב

(במשל ע"ב צדק)

נ נ נ נ נ נ נ נ נ נ

ג ג ג ג ג ג ג ג ג ג

ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס

ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד

ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע

ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה

פ פ פ פ פ פ פ פ פ פ

ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו

צ צ צ צ צ צ צ צ צ צ

ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז

ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק

ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח

ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר

ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט

ש ש ש ש ש ש ש ש ש ש

י י י י י י י י י י

ת ת ת ת ת ת ת ת ת ת

כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ

דו"ח כ"א

(5)

היי"ו ל"ב (היי"ו ל"ב) ר"ו ל"ב (10)

לברך את ה' כשא אברהם עבד ה' א'

ר"י"ו ד'

להמשיך לטוק' שבכריאה (אחות ה' של אחתה ה' אותיות **מנצפ"ך** שהם סוד הוי"ה א', ולהמתיק בהוי"ה זו את נפ"ך לטוק', והוי"ה ונפ"ך גי' רי"ו ויכוין אותו בליור תיו דלחתה כזה.

ארה = **יהוה** (כ"ו) **צפן** [ק"ץ] רי"ו

ר"י"ו ד'

יכוין לכלול ולחבר ב' רי"ו לכ"ב אותיות ומנפ"ך, ברי"ו אחד, כי א"ה דלחתה הם א"ה דלחיה והתי"ו בליור רי"ו הוא י' ה' דלחיה גי' כ"א, כל אחד כלול מעשר ס"ה גי' כ"ו, ועס ו' אותיות מילוי דקס"א גי' רי"ו.

ארה
אהיה

אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה גי' כ"ו

מלואות האהיה בג' מילויים והם גי' תנ"ה ולהמשיכם לטוק', ועל ידם תעלה טוק' בזקופות בה' מקומות של הוי"ה ודלני גי' תנ"ה.

יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה

יאהרונה
יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה

מ"ו דכריעה א' וק"ס דכריעה ב' גי' מקו"ס.
להמשיך לטוקבא הויה בהכאה גי' מקו"ס.

מ"ו דכריעה א'	מ"ו דכריעה ב'	מ"ו דכריעה ג'	מ"ו דכריעה ד'
10	10	10	10
4	4	4	4
6	6	6	6